

else, efter at Beløbet 60,000 Kr. er nævnt, til at staa: „Heraf 10,000 Kr. til Følhopper“. Det vil altsaa være giuet, at der til Følhopperne kan anvendes 10,000 Kr., hverken mere eller mindre. Naar Paragrafen vedtages paa den Maade, er det umuligt, at den kan give anden Mening. Jeg skal imidlertid ikke strides med den høitærede Minister om dette Punkt, uagtet jeg tror, at min Opfattelse er aldeles korrekt, men være villig til at tage mit Underændringsforslag tilbage, naar den høitærede Minister vil gaa ind paa at fixere Summen til Følhopper og fixere den til et rundt Beløb. Men dette Beløb bør altsaa efter den høitærede Ministers egen Anskuelse være noget høiere end 10,000 Kr. Hvis den høitærede Minister er villig til at gaa ind paa, at dette Beløb forhøies til 12—14 eller 15,000 Kr. eller et lignende Beløb, skal jeg være villig til at tage Underændringsforslaget tilbage og i Forening med andre ærede Medlemmer til 3die Behandling fremkomme med et Underændringsforslag, som gaar ud paa at fixere den samlede Sum, som af Statskassen kan og skal anvendes til Præmier for Følhopper. Med Hensyn til mit andet Underændringsforslag, da har jeg, første Gang jeg havde Ordet, udtalt, at der ligger et Princip til Grund for denne Underændring; jeg skal imidlertid villig erkjende, at der her i Salen synes at være en betydelig maasse overveiende Stemning for at opretholde Præmiesystemet i videste Omfang, og i saa Fald vil mit Underændringsforslag selvfølgelig ikke blive vedtaget; men jeg er dog saa overbevist om, at det, jeg der har foreslaaet, er rigtigt, at jeg kunde ønske at fastholde dette Forslag. Den høitærede Minister talte om, at hvis man gik ind paa Underændringen, skulde man nødvendig have flaaet fast, hvorfra disse 10,000 Kr. skulde tages, om de skulde tages fra Hingstene eller fra Tyrene. Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind paa dette Spørgsmaal, idet det, saavidt jeg kan se, slet ikke er præciseret i Lovforslaget. Der staar i Lovforslagets Paragraf 1, at der anvendes et Beløb af 80,000 Kr. til Præmier for Hingste og Tyre, uden at dette Beløb er fordelt mellem de to Dyrearter. Jeg formoder altsaa, at Lovforslagets Hensigt maa være at overlade den høitærede Indenrigsminister at foretage denne Deling og under Forudsætning heraf er det, at jeg tillader mig at stille det direkte Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om han er villig til til Præmier for Følhopper at fixere en Sum, hvis Størrelse jeg vilde sætte Pris paa, om den høitærede Minister

nu vilde angive. Jeg forudsætter i ethvert Tilfælde, at Summen bliver noget høiere end 10,000 Kroner. I det Tilfælde, at den høitærede Minister vil dette, tager jeg mit Underændringsforslag under Nr. 1 tilbage. — Maaste jeg blot maa tilføie, at jeg i dette Dieblit bliver gjort opmærksom paa, at Lovforslaget virkelig har foretaget en Deling mellem Heste og Tyre. Det havde jeg overjet.

Formanden (Berg): Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem ret, tager han ikke nu sit Underændringsforslag under Nr. 1 tilbage.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgtreds): Nei, ikke endnu, ikke for jeg har hørt den høitærede Ministers Svar.

Indenrigsministeren (Jungerslev): Ja, det første, jeg vilde have gjort opmærksom paa, var netop, at der i Lovforslagets § 3 staar 30,000 Kroner til Tyre og 50,000 Kroner til Hingste, altsaa, at Lovforslaget har en Deling af de 80,000 Kr. Jeg gjentager altsaa, at Underændringsforslaget trænger til et Supplement, men det er forsvørgt Noget, jeg ikke vil hængende mig i. Det følger af sig selv, at det er Noget, man let kan komme over, naar man i det Hele vil stride til at vedtage Lovforslaget. Hvad det første af Medlemmet fra Thisted Amt stillede Underændringsforslag angaar, vil jeg præcisere, hvad jeg før sagde, at jeg ikke har tænkt mig at gaa den Vej, det peger paa. Jeg forstaar Bestemmelsen saaledes, at der ved den bevilges 60,000 Kr. til Anvendelse til Dyrskuer for Tillægsdyr. Af disse Penge stilles 50,000 Kr. til Landboforeningernes Naadighed til Anvendelse efter deres Skjøn, og disse Penge kunne de anvende til 2- og 3-aarige Hingste, Hopper og Tyre osv. Hopperne have herefter deres fulde Del i de 50,000 Kr., og det er frit overladt til Landboforeningerne, hvormeget de af dem vilde anvende til Hopper. Jeg ser ingen Grund til at forandre denne Bestemmelse. Jeg finder det i det Hele taget mindre heldigt at binde Summen, men jeg er gaaet ind paa at binde de 10,000 Kr. forlods efter særligt Regnskab og med særlig Belægning af andre 10,000 Kr. Det er et Standpunkt, jeg ønsker at fastholde, idet Landboforeningerne have fuld Frihed til at anvende Mere, jeg kan sige, saa meget de ville, efter den Bestemmelse, der er Hovedbestemmelsen i selve Materien, nemlig Præmiernes Anvendelse under § 2, som jeg nu har forklaret. Jeg tror altsaa, der er god Mening i mit Stand-